

Dansdemonstratie

René Goudsblom

Werkt bij : Amsta
Locatie : diverse locaties in Amsterdam
Leeftijd : 54 jaar
Werkt in de zorg sinds : 1993

voor tolerantie en verbinding

Hij is humanistisch geestelijk verzorger bij zorginstelling Amsta in Amsterdam. Daarnaast heeft René Goudsblom een bijzondere missie. Met roze dansdemonstraties maakt hij homoseksualiteit zichtbaar en bespreekbaar in zorgcentra voor ouderen.

1. Wat voor werk doe je bij Amsta?

‘Ik werk al ruim dertien jaar als humanistisch geestelijk verzorger in verschillende zorgcentra van Amsta in Amsterdam. De dansdemonstraties geef ik als vrijwilliger in mijn vrije tijd.’

2. Hoe ben je op het idee gekomen om roze dansdemonstraties te geven?

‘Ik zit in het bestuur van Equality dance, een dansvereniging voor mannenparen en vrouwenparen. Ons doel is om meer ruimte te scheppen voor deze dansparen in de reguliere danswereld. Dat is mijn inspiratie en daarbij is dansen mijn passie. Ik dans al vanaf mijn zestiende, eerst met dames en vanaf 1995 met heren. Veel ouderen houden van stijdansen. Dansles hoorde vroeger voor veel van hen bij de opvoeding. Bovendien merkte ik in mijn gesprekken met ouderen als geestelijk verzorger dat homoseksualiteit nog best taboe is bij deze generatie. Zo vertelde een bewoner mij dat hij zijn kleindochter niet meer wilde zien omdat zij lesbisch is. Tegelijkertijd kwam vanuit het Platform Mokum Roze de vraag of er wat gedaan kon worden om homovriendelijkheid onder ouderen te bevorderen. Een dansdemonstratie leek mij een goede methode.’

3. Waarom is een dansdemonstratie een goede manier?

‘Het is een directe en vrolijke aanpak om ouderen meer vertrouwd te laten raken met mannen die met elkaar dansen. Zo kun je homoseksualiteit zichtbaar en bespreekbaar maken en daarmee aandacht vragen voor roze ouderen. Met ‘roze’ bedoel ik in deze context LHBT-ouderen*.’

De dansdemonstratie is ook een mooie opening voor activiteitenbegeleiders om na afloop met hun cliënten over homoseksualiteit te praten. Dat is niet alleen fijn voor roze ouderen, maar ook voor ouders van homoseksuele kinderen.’

4. Hoe lang doe je dit al?

‘De dansdemonstraties geef ik nu een jaar of vijf. Meestal dans ik met mijn danstrainer, maar als hij niet kan kom ik ook wel eens met een andere partner. Daar zitten ook heteroseksuele mannen bij. Dat is dus een soort omgekeerde integratie.’

5. Hoe ziet jullie dansdemonstratie eruit?

‘Tijdens de demonstratie dans ik samen met mijn partner vijf ballroomdansen: de Engelse wals, de tango, de Weense wals, de slow foxtrot en de quickstep. Daarna wordt er met bewoners gedanst die dat willen en kunnen, zo nodig met rolstoel. Het is een heel gezellige dansmiddag waarbij op een natuurlijke manier integratie plaatsvindt.’

6. Hoe reageren ouderen op jullie dansdemonstratie?

‘Over het algemeen zie je ze eerst een beetje verbaasd kijken. Twee mannen die met elkaar stijdansen? Ze moeten er even aan wennen. Daarna worden ze meestal opener en hoor je al snel: wat dansen ze mooi. Dan genieten ze vooral van het dansen en van de herkenbare muziek. Als we daarna ook nog met hen gedanst hebben bedanken ze ons vaak voor de leuke middag.’

7. Je hebt gemerkt dat homoseksualiteit nog taboe is onder ouderen?

‘De dansdemonstraties die ik geef vinden meestal plaats in Amsterdam en daar zijn de mensen wel wat gewend. Toch merk ik wel dat homoseksualiteit nog taboe is onder veel ouderen. Het is wel eens vorgekomen dat mannen weglieden tijdens de demonstratie. Dat vind ik wel jammer, maar het motiveert me ook om door te

gaan met de roze dansdemonstraties. Hun reactie toont namelijk aan dat het nog steeds nodig is om aandacht te vragen voor homo-emancipatie.’

8. Denk je dat jullie dansdemonstraties eraan bijdragen dat homoseksualiteit uit de taboesfeer gehaald wordt?

‘Dat denk ik zeker. De lichamelijke omgang die bij stijdansen zo overduidelijk is, is een heel directe manier om homoseksualiteit zichtbaar te maken. Volgens mij verduidelijkt een dansdemonstratie van twee mannen meer dan wanneer ik een lezing zou geven waarin ik respect voor homoseksuele ouderen zou vragen.’

9. Je beschouwt de roze dansdemonstraties als een missie?

‘Zeker. Ik sta daar op dat moment niet voor mezelf – hoewel ik het erg leuk vind om de demonstratie te geven en met ouderen te dansen. En ik geniet er ook van als bewoners een fijne middag hebben. Maar ik dans toch vooral om meer tolerantie en menselijke verbinding tot stand te brengen.’

10. Wat kunnen activiteitenbegeleiders nog meer doen om homoseksualiteit uit de taboesfeer te halen?

‘Er is een organisatie die de belangen van roze ouderen behartigt: Roze50+. Deze belangenorganisatie heeft een *toolkit* samengesteld met allerlei activiteiten die zorginstellingen kunnen huren of ondernemen om aandacht te vragen voor homoseksualiteit. Zij geven voorlichting en trainingen over roze ouderen voor professionals die in de zorg werken. Ook hebben zij onder andere een reizende tentoonstelling en komen ze bijvoorbeeld op locatie met het spel “Wie van de drie”. Dit spel kennen ouderen natuurlijk nog van vroeger. In deze variant gaat het erom te ontdekken wie de echte homo of lesbo is. Onze dansdemonstratie is ook via Roze50+ te boeken.’

**LHBT staat voor lesbisch, homoseksueel, biseksueel of transgender.
Meer informatie: www.roze50plus.nl.*

Tekst Marjolein Wolf | Foto Corine Zijerveld

.....
‘Een bewoner vertelde mij dat hij zijn kleindochter niet meer wil zien omdat zij lesbisch is’
.....